

Book Review

จิตอุษา ชันทอง

เรื่อง: ภาษี 'บุก' คนธรรมดา
ผู้เขียน: ถนอม เกตุเอม
สำนักพิมพ์: ซีเอ็ดดูเคชั่น
ปีที่พิมพ์: 2563

หนังสือเรื่อง “ภาษี 'บุก' คนธรรมดา” เขียนโดย ถนอม เกตุเอม หรือเป็นที่รู้จักในฐานะบล็อกเกอร์ด้านภาษี “TaxBugnoms” โดยเจตนาของผู้เขียนตั้งใจให้หนังสือเล่มนี้ช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการภาษีเป็นเรื่องที่ง่ายและเข้าใจได้สำหรับคนธรรมดาทุกคน ซึ่งทุกคนไม่จำเป็นต้องเข้าใจภาษีทุกเรื่อง แต่ให้เข้าใจเรื่องภาษีที่เกี่ยวข้องกับตัวเองก็เพียงพอแล้ว

การนำเสนอเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็น 17 บท ที่เน้นเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดา เริ่มตั้งแต่ความสำคัญและแนวคิดในการจัดเก็บภาษี รายละเอียดเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การคำนวณภาษีและค่าลดหย่อน การวางแผนภาษี ตลอดจนการนำความรู้เกี่ยวกับภาษีมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีเนื้อหาที่สำคัญในแต่ละบท ดังนี้

บทที่ 1 ภาษีคืออะไร ทำไมถึงสำคัญ เพราะ “ภาษี” ถือเป็นรายจ่ายชนิดหนึ่งซึ่งส่งผลกระทบต่อ การวางแผนทางการเงินของทุกคน ดังนั้น ทุกคนจึงควรทราบเกี่ยวกับ 3 องค์ประกอบของภาษี ได้แก่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี วิธีคำนวณภาษี และระยะเวลาการยื่นภาษี โดยคนคนหนึ่งสามารถเสียภาษีได้หลาย ประเภทจึงมีวิธีการคำนวณภาษีที่แตกต่างกันออกไป สำหรับประเทศไทยมีแนวคิดในการจัดเก็บภาษี 3 ประเภท และเป็นสิ่งที่ใช้ในการกำหนดฐานภาษี คือ 1) มีรายได้มากก็ต้องเสียภาษีมาก เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 2) มีการใช้จ่ายมากก็ต้องเสียภาษีมาก เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ 3) มีทรัพย์สินมากก็ต้องเสียภาษีมาก เช่น ภาษีมรดก จึงกล่าวได้ว่า คนที่มีมากกว่าย่อมมีความสามารถในการจ่ายภาษีได้มากกว่า สำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษี ได้แก่ กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ 2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา “บุคคลธรรมดา” คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโดยต้องมีเงินได้ ตามกฎหมายเข้าลักษณะที่ต้องเสียภาษี เรียกว่า “เงินได้พึงประเมิน” ซึ่งหมายรวมถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นที่ได้รับและคำนวณเป็นเงินได้ อย่างไรก็ตาม เงินได้บางประเภทได้รับสิทธิยกเว้นภาษีตามกฎหมาย

บทที่ 3 วิธีคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะคำนวณเป็นรายปีตามปีปฏิทิน (เดือนมกราคม-ธันวาคมของแต่ละปี) บางกรณีอาจต้องมีการยื่นภาษี

เงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีด้วย วิธีในการคำนวณภาษีมี 2 วิธี ได้แก่ 1) จำนวนจากเงินได้พึงประเมิน (เมื่อผู้เสียภาษีมีเงินได้ที่ไม่ใช่เงินเดือนรวมกันทั้งปีเกินกว่า 1 ล้านบาท) และ 2) จำนวนจากเงินได้สุทธิ โดยเงินได้สุทธิ = (เงินได้ - ค่าใช้จ่าย - ค่าลดหย่อน) x อัตราภาษี ซึ่งผู้ที่มีเงินได้จะต้องเสียภาษีจากวิธีที่คำนวณได้สูงกว่า

“เงินได้” หมายถึง เงินได้ตามที่กฎหมายกำหนด (มีทั้งหมด 8 ประเภท) ที่ต้องนำมาคิดคำนวณในการเสียภาษี 5 รายการ ได้แก่ เงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์ส่วนเพิ่ม ภาษีที่ผู้อื่นออกให้ และเครดิตภาษีเงินปันผล โดยเงินได้ที่ต้องเสียภาษีในประเทศไทยต้องเป็นเงินได้จากประเทศไทย หรือหากเป็นเงินได้จากต่างประเทศจะเสียภาษีในประเทศไทยก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไข 2 ข้อ ได้แก่ 1) นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยในปีที่เกิดเงินได้ และ 2) ในปีนั้นผู้มีเงินได้อยู่ในประเทศไทยรวมกันเกินกว่า 180 วัน

บทที่ 4 เป็นคนธรรมดาต้องรู้จักกับ “ค่าลดหย่อน” โดย “ค่าลดหย่อน” หมายถึง รายการที่กฎหมายกำหนดไว้ให้นำไปหักออกจากเงินได้เพิ่มขึ้นหลังจากที่หักค่าใช้จ่ายแล้ว แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มภาระติดตัวผู้เสียภาษี ได้แก่ ค่าลดหย่อนส่วนตัว ค่าลดหย่อนคู่สมรส ค่าลดหย่อนบุตร ค่าลดหย่อนฝากครรภ์และคลอดบุตรตามที่จ่ายจริง ค่าเลี้ยงดูพ่อแม่ตนเองและพ่อแม่คู่สมรส ค่าลดหย่อนผู้พิการหรือคนทุพพลภาพ

2) กลุ่มกระตุ่นเศรษฐกิจ ได้แก่ ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย ค่าธรรมเนียมจากการรับชำระเงินด้วยบัตรเครดิต

3) กลุ่มประกันชีวิตและลงทุน ได้แก่ เบี้ยประกันชีวิตทั่วไปหรือเงินฝากแบบมีประกันชีวิต เบี้ยประกันสุขภาพตนเอง เบี้ยประกันสุขภาพพ่อแม่ เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ/ กบข./ กองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชน เงินประกันสังคม กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) กองทุนรวมเพื่อการออม (SSF)

4) กลุ่มสนับสนุนพรรคการเมือง

5) กลุ่มเรื่องที่ติดค้างจากปีก่อน (สามารถใช้สิทธิลดหย่อนนี้ได้ถึงปี 2563 เท่านั้น)

6) กลุ่มบริจาคตอบแทนสังคม เช่น เงินบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา การกีฬา สถานพยาบาลของรัฐ สภาวิชาชีพไทย วัด มูลนิธิ องค์กรการกุศล

บทที่ 5 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นแบบขั้นบันไดในอัตราร้อยละ 5-35 เงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรกจะได้รับยกเว้นภาษีและอัตราจะเพิ่มขึ้นตามเงินได้สุทธิของผู้เสียภาษี ผู้มีเงินได้จะถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายจากนายจ้างหรือผู้ที่จ่ายเงินทุกเดือนหรือทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินตามที่กฎหมายกำหนด โดยจะได้รับเอกสารที่เรียกว่า “หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย” เพื่อเป็นหลักฐานของยอดรายได้และจำนวนภาษีที่ถูกหักไว้ ซึ่ง “ภาษีหัก ณ ที่จ่าย” หมายถึง ภาษีที่ผู้มีเงินได้จ่าย (ถูกหัก) ไว้ล่วงหน้า และให้สิทธินำไปหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ หากถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้มากเกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณก็สามารถยื่นขอคืนภาษีได้

บทที่ 6 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีและระยะเวลาการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี เมื่อมีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีภาษี ผู้มีเงินได้จะต้องยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อเข้าเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด นั่นคือ มีเงินเดือน (เงินได้ประเภทที่ 1) เกิน 120,000 บาทต่อปี หรือมีเงินได้อื่น (เงินได้ประเภทที่ 2-8) เกิน 60,000 บาทต่อปี โดยต้องยื่นภายในวันที่ 31 มีนาคมของปีถัดไป

(กรณียื่นแบบกระดาษที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา) หรือภายในวันที่ 8 เมษายนของปีถัดไป (กรณียื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต) โดยใช้แบบแสดงรายการ ดังนี้

- ก.ง.ด.91 กรณีมีเงินเดือนอย่างเดียว (เงินได้ประเภทที่ 1)
- ก.ง.ด.90 กรณีมีเงินได้อื่น (เงินได้ประเภทที่ 2-8)
- ก.ง.ด.90 กรณีมีเงินเดือนและเงินได้อื่น (เงินได้ประเภทที่ 1-8)

ผู้ที่มีเงินได้ประเภทที่ 5-8 เกิน 60,000 บาทในช่วงครึ่งปีแรก (มกราคม-มิถุนายน) มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการ ก.ง.ด.94 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี โดยต้องยื่นภายในวันที่ 30 กันยายน (กรณียื่นแบบกระดาษที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา) หรือภายในวันที่ 8 ตุลาคม (กรณียื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต) ซึ่งถือเสมือนการยื่นภาษีล่วงหน้าที่สามารถนำไปหักออกจากยอดภาษีตอนสิ้นปีได้ หากผู้มีเงินได้ไม่ได้ยื่นแบบภายในระยะเวลาที่กำหนด (ทั้งครึ่งปีและสิ้นปี) จะถือว่ามีความผิดตามกฎหมาย ต้องเสียดอกเบี้ยเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ และค่าปรับจำนวนไม่เกิน 2,000 บาท

บทที่ 7 ตัวอย่างการคำนวณและวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในบทนี้เป็นการแสดงตัวอย่างและวิธีการคำนวณภาษีตามแต่ละประเภทของเงินได้ตั้งแต่ประเภทที่ 1-8 รวมถึงกรณีการคำนวณภาษีของผู้มีเงินได้หลายประเภท

บทที่ 8 เทคนิคการวางแผนภาษีให้ประหยัดสูงสุดโดยใช้ค่าลดหย่อนเป็นตัวช่วยวางแผนภาษี ในการวางแผนภาษีนั้น ผู้มีเงินได้ควรเริ่มจากการสำรวจว่ามีเงินสดคงเหลือหลังหักค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเท่าใดเพื่อที่จะได้วางแผนนำเงินไปซื้อสิทธิลดหย่อนต่างๆ เช่น กองทุนประกันชีวิตได้

บทที่ 9 รู้จักกับภาษีที่เราต้องเสียอยู่ทุกวี่ทุกวัน ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ VAT นั้น มันคืออะไร? “ภาษีมูลค่าเพิ่ม” (Value Added Tax - VAT) คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากการบริโภคของประชาชน ซึ่งในปัจจุบันเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 7 ของราคาขายสินค้าหรือค่าบริการ โดยสามารถขูดภาษีมูลค่าเพิ่มได้จาก “ใบกำกับภาษี” (ในบางครั้งคือเอกสารเดียวกับใบเสร็จรับเงิน) ทั้งนี้ ภาษีมูลค่าเพิ่มถือเป็น “ภาษีทางอ้อม” ซึ่งหมายถึงภาษีที่สามารถผลักภาระไปให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้บริโภคเป็นผู้ชำระภาษีแทนได้

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจบางกลุ่มได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (แต่เลือกที่จะเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มได้) เช่น ผู้ประกอบกิจการขายสินค้าพืชผลทางการเกษตร การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรโดยอากาศยาน ในขณะที่ธุรกิจบางกลุ่มได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (และไม่สามารถเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มได้) เช่น สถานศึกษา การสอบบัญชี การว่าความ การให้บริการวิจัย การให้บริการของนักแสดงสาธารณะ การสาธารณสุขภายในประเทศ

สำหรับธุรกิจที่ไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีและมีรายได้ (รายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ถึงเกณฑ์ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (มีรายได้มากกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี) จะต้องขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วัน และเริ่มเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับรายได้ส่วนที่เกิน 1.8 ล้านบาท เป็นต้นไป

บทที่ 10 รู้จักกับภาษีที่ดินแล้วเพราะยังไม่ชิน นั่นคือ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดย “ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง” มาแทนภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ที่มีอยู่เดิม เริ่มมีผลบังคับ

ใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ คนที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ครอบครองทรัพย์สิน ได้แก่

1) **ที่ดิน** (รวมพื้นที่ที่เป็นภูเขาและน้ำ)

2) **สิ่งปลูกสร้าง** (อาคาร โรงเรียน ดิค หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่เข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้)

3) **ห้องชุด** (คอนโด) ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

ทรัพย์สินข้างต้นมีอัตราจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับ 4 ประเภทของการใช้งาน ได้แก่ เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย ที่ว่างเปล่าหรือไม่ทำประโยชน์ตามสมควรแก่สภาพ และอื่น ๆ โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) **ไม่ใช่กรมสรรพากร** เนื่องจากไม่ได้เกี่ยวข้องกับภาษีตามประมวลรัษฎากร

บทที่ 11 มีวันนี้เพราะที่ให้...ไปรู้จักภาษีมรดกและภาษีการรับให้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1599 กำหนดว่า “มรดกย่อมตกทอดทายาทเมื่อเจ้ามรดกตาย” โดยทายาทแบ่งได้เป็น ทายาทตามพินัยกรรม และทายาทโดยธรรม ผู้รับมรดกมีหน้าที่เสียภาษีมรดกก็ต่อเมื่อมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้รับหักหนี้สินที่ตกทอดมาจากการรับมรดกมีมูลค่ารวมกันเกินกว่า 100 ล้านบาท จึงจะต้องเสียภาษีจากส่วนที่เกิน 100 ล้านบาทนั้น และทรัพย์สินที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีมรดกมี 5 ประเภท ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ หลักทรัพย์ เงินฝาก ยานพาหนะ และทรัพย์สินทางการเงินอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับ “ภาษีการรับให้” เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับให้โดยเสน่หาก่อนผู้ให้เสียชีวิต โดยจะต้องเสียภาษีการรับให้อัตราร้อยละ 5 ของมูลค่าส่วนที่เกิน ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และผู้รับ (ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนั่นเอง)

บทที่ 12 เทคโนโลยีกับการเสียภาษีมีผลกระทบต่อเราอย่างไรและเราจะใช้ประโยชน์จากมันอย่างไรได้บ้าง แอปพลิเคชันกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และการตรวจสอบภาษีของกรมสรรพากร ต่างก็ส่งผลต่อชีวิตเราไม่มากก็น้อย สามารถใช้ข้อมูลเพื่ออำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ช่วยในเรื่องของความปลอดภัย หรืออาจเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ยื่นภาษีพบเจอปัญหาและความยุ่งยากหากใส่ข้อมูลไม่ถูกต้องก็ได้

บทที่ 13 iTAX Pro ตัวช่วยในการคำนวณภาษีที่ทำให้ชีวิตของเราง่ายขึ้น ปัญหาหลักของการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่พบมากคือ การคำนวณภาษีไม่เป็น และรู้สึกว่าการวางแผนภาษีเป็นเรื่องยุ่งยาก จึงนำมาสู่การพัฒนาแอปพลิเคชัน “iTAX Pro” โดยทีมงาน itax.in.th ซึ่งใช้คำนวณภาษีได้ทั้งหมดตามทุกประเภทของเงินได้ สามารถแสดงยอดเงินคืนภาษีหรือยอดที่ต้องเสียภาษีได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานเดียวกับการคำนวณของกรมสรรพากร ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดได้ที่ App Store และ Play Store

บทที่ 14 สรุปประเด็นสำคัญที่คนทุกคนต้องรู้ กรณีธนาคารส่งข้อมูลให้สรรพากร (อัปเดตปี 2563) ธนาคารจะส่งข้อมูลของลูกค้าให้กับกรมสรรพากรก็ต่อเมื่อบัญชีมียอดรับโอนตั้งแต่ 3,000 ครั้งต่อปีขึ้นไป หรือมียอดรับโอนตั้งแต่ 400 ครั้งต่อปีและมียอดเงินรวม 2 ล้านบาทขึ้นไป โดยนับเป็นรายปีและนับเป็นรายธนาคารหรือรายสถาบันการเงิน (นับทุกบัญชีที่มีชื่อในธนาคารนั้นๆ รวมกัน) อย่างไรก็ตาม การนำส่งข้อมูลนี้เป็นการส่งข้อมูลให้กรมสรรพากรตรวจสอบ ยังไม่ได้หมาย

รวมถึงการต้องเสียภาษีเพิ่มเมื่อถูกส่งข้อมูล นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้ธนาคารต้องนำส่งข้อมูลดอกเบี้ยจากบัญชีออมทรัพย์ หากบุคคลใดได้รับดอกเบี้ยเกิน 20,000 บาทต่อปี ธนาคารจะดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายร้อยละ 15 ของดอกเบี้ยจ่ายทันที

บทที่ 15 เทคโนโลยีกับการเสียภาษีและสิ่งที่เราต้องตั้งคำถาม ด้วยเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และปรับตัว อีกทั้งการออกกฎหมายภาษีไม่สามารถออกให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้ เนื่องด้วยการออกกฎหมายต้องใช้เวลาและต้องมีความพร้อมหลาย ๆ ด้านก่อนการประกาศและบังคับใช้

บทที่ 16 เราสามารถนำความรู้ภาษีมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร เป็นการยกตัวอย่างจากการถือครองบ้านหรือคอนโด หากมีรายได้จากการปล่อยเช่าต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประเภทที่ 5 และเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามแต่ละวัตถุประสงค์ของการถือครอง เช่น เป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อธุรกิจ นอกจากนี้ หากมีการกู้ยืมเงินธนาคารเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ ดอกเบี้ยจ่ายที่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท

บทที่ 17 บทส่งท้าย ทำไมผมถึงเลือกไม่ตอบคำถามภาษี (บางคำถาม) เนื่องด้วยคำถามสั้น ๆ อาจไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากเพียงพอที่จะตอบคำถาม อีกทั้งบางคำถามมีความสับสนในการตอบ ผู้เขียนจึงใช้วิธีการรวบรวมคำถามแล้วสรุปเป็นบทความแทนเพื่อให้ทุกคนได้อ่านและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

โดยสรุป หนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์สำหรับ “บุคคลธรรมดา” ทุกคนที่ต้องการเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มากขึ้น จุดเด่นของหนังสือคือการเล่าเรื่องให้ภาษีเป็นเรื่องเรียบง่ายและเข้าใจได้ไม่ยาก โดยเนื้อหาเน้นเกี่ยวกับภาษีต่าง ๆ ที่บุคคลธรรมดาควรรู้พร้อมทั้งยกตัวอย่างและแสดงการคำนวณประกอบที่ชัดเจน เช่น การคำนวณเงินได้ทั้ง 8 ประเภทและค่าลดหย่อน การวางแผนภาษีให้ประหยัดสูงสุด การนำความรู้ภาษีมาใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งแนะนำแอปพลิเคชันที่ช่วยในการคำนวณเบื้องต้นก่อนยื่นเสียภาษีต่อกรมสรรพากร อย่างไรก็ตาม เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ไม่ครอบคลุมในบางประเด็นของภาษีที่เพิ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาปี 2566 เช่น ค่าลดหย่อนจากกองทุนไทยเพื่อความยั่งยืน (Thai ESG) ค่าลดหย่อนจากโครงการช้อปดีมีคืน 2566 การปรับลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างร้อยละ 15 ทั้งนี้ สิทธิพิเศษเพื่อลดหย่อนภาษีหรือมาตรการเพื่อสนับสนุนการบริโภคภายในประเทศมักจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละปีตามมติของคณะรัฐมนตรี